

Ingen kommer undan

Men en dag kanske vi slipper bajslukten

En sak har jag förstått; det finns ingen väg förbi döden. Vilken av alla vägar vi än väljer, vi som så ivrigt förespråkar valfriheten, så måste vi välja en väg som leder oss rakt in i döden. Det är jämlikhetens yttersta konsekvens.

På sätt och vis känns det skönt, att det är så. Att ingen kommer undan. Men hade det inte räckt med, att ingen kommer undan allt det andra? Bajslukten följer oss genom livet, hur mycket vi än försöker dölja den. Våra blåsor fylls och måste tömmas, inte när vi själva vill det, utan när de måste tömmas. Hungern förföljer oss och törsten plågar oss om vi inte lyder deras minsta vink. Alla är vi slavar under behoven. Inte ens påven kommer undan. Eller för all del, Jesus själv.

Hade det inte räckt att behöva födas in i allt detta förnedrande beroende? Vad är det med livet, som gör döden så nödvändig?

Och om det nu är så, att jag har rätt i mitt antagande, att döden är nödvändig, hur kommer det sig då, att vi först måste leva som om vi kunde välja odödlighet genom att skaffa oss makt, rikedomar, fina hus, vackra utsikter och dyra livförsäkringar? Hur kommer det sig, att vi försöker göra våra liv oändligt långa genom att spara tid? Vad är det som får oss att söka mirakelsalvor som utplånar alla tecken på den förestående döden ur våra ansikten?

Om döden liknar allt annat vi måste för att vara mänskliga, skulle vi väl längta efter döden så som man längtar efter en god natts vila efter en lång dags arbete? Vi skulle se fram mot att äntligen få tömma livstarmen på allt vi inte klarat av att smälta, och få göra oss av med det som blivit över när livets vattenkälla äntligen är färdigdrucken.

Tänk om det är så, att vi när vi når livets slutmål, faktiskt inser, att vi äntligen får det vi strävat efter hela livet. Och att vi då också inser, att vilken livsväg vi än valt, når vi alla samma mål.

Och tänk om det målet är vad livet handlar om.

Jag undrar om det skulle vara så nödvändigt då, att springa så fort, knuffas så hårt och vara så noga med att hålla på sitt eget.

Fast vem vet. En dag kanske vi slipper undan.

En dag kanske vi slipper bajslukten.